

ANDORRANA DE PUBLICACIONS

President: Enric Dolsa.

Director General:
Josep Antoni Rosell Pujol.

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.

Subdirector: Enric Guinart Mauri.

Gerent: Josep Segura.

Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas, Clara Garnica i Eva Arasa. **Esports:** Iván Moure i Rafia Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo i Núria Salvà. **Àrea Monogràfica:** M. Teresa Blanco. **Diagramació:** Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marçal Tujet i Laia Martínez. ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **PUBLICITAT:** David Aurió, Xavier Farran i Nelly Dedea. **Cap Àrea**
Monogràfica: David Aurió. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.
EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Coses que passen

La responsabilitat acaba si existeix el bloqueig

JOSEP ANTON
Rosell Pujol

Començo a pensar que alguna cosa falla al meu cap o al cervell d'altres. No puc entendre certs llenguatges, per més que m'hi esforci. Menys encara, una defensa de qüestions que un dia diuen que són secundàries i un altre els dediquen fins a cinc insercions en un mateix espai informatiu. El fet és singular perquè en altres casos no es dona. He de creure, per tant, que també en la comunicació la democràcia es belluga d'acord amb els vents, uns amb més força que d'altres, sense que les causes es puguin entendre del tot.

Si partim de la base que dos no arriben mai a un acord si un no vol, es fa difícil l'excusa que no es vol bloquejar un posicionament i que tot és qüestió de responsabilitat. No sabria definir, o no veig clar, quin tipus de responsabilitat és aquesta, amb que i amb qui. Perquè el bloqueig indica sempre negació, sobre tot quan és categòric. Si per una altra part es diu que aquest bloqueig es fa, però que no es volen eleccions, l'enteniment queda més emboirat i arriba a la seva plenitud quan es parla de responsabilitat. Continuo pensant que aquesta dialèctica és el joc de l'enfadós i que certes maneres de

NOE

plantejar la responsabilitat és d'una irresponsabilitat infinita, es vulgui maquillar com es vulgui. Continuem en el mateixos errors de sempre, ajustant el passat per ennegrir el present. Entre el que ens passa i el que diem es troba el llenguatge. Aquest és confús, massa dèbil i sense continguts acceptables. Parlant en vocabulari de pòquer, ho podríem definir com una escala de color al deliri. Barrejar conceptes i no medir amb el mateix instrument una o altra posició és paranoia.

Si no es vol una cosa, no es pot bloquejar, i menys encara amagar els motius en un fals missatge. No es pot utilitzar la responsabilitat en va quan es parla de tirar el vehicle endavant al mateix temps que es punxen les rodes. ■

Periodista.

jarosell@andorra.elperiodico.com